

LR: beslut 2001-10-29, mål nr 15951-01, ingen åtgärd (överklagandet återtaget)

D 3/01

Revisorsnämnden (RN) har erhållit en underrättelse från Skattemyndigheten i X-stad angående auktoriserade revisorn A-son. Skattemyndigheten har genomfört revision i det av A-son helägda bolaget Y AB (revisionsbyrån) avseende räkenskapsåren 1996/97 och 1997/98. Skattemyndigheten har därvid bland annat funnit att privata utgifter (exempelvis för kläder, sportutrustning, tandläkare och fortkörningsbot) har bokförts i revisionsbyrån till ett sammanlagt belopp om cirka 70 000 kronor. Till följd härav har skattemyndigheten höjt A-sons taxeringar med motsvarande belopp.

A-son har medgivit att en mindre del av ifrågavarande utgifter felaktigt bokförts i revisionsbyrån men har i övrigt överklagat skattemyndighetens beslut att höja hans taxeringar.

Under utredningen i disciplinärendet har framkommit att Z AB (redovisningsbyrån) utför bokföringen åt ett drygt tiotal av A-sons revisionsklienter. Redovisningsbyrån ägs av A-sons hustru som också är ensam styrelseledamot i denna. Förutom hustrun arbetar ytterligare en person i redovisningsbyrån.

A-son framhåller att han är medveten om gällande jävsregler. Därför är det inte hans hustru utan hennes medarbetare som sköter bokföringen åt hans revisionsklienter. Av de gemensamma klienterna utför merparten dessutom grundbokföringen själva.

RN gör följande bedömning.

För att en revisor skall vara lämplig att utöva revisionsverksamhet krävs att denne åtnjuter förtroende från såväl uppdragsgivare som det allmänna. En viktig förutsättning för att detta förtroende inte skall rubbas är att revisorn i sin egen verksamhet följer gällande bestämmelser. RN konstaterar att vissa av de utgifter som A-son har kostnadsfört i revisionsbyrån helt klart är privata levnadskostnader vilka enligt gällande skatteregler inte får belasta revisionsbyrån. Beträffande vissa andra utgifter får rättsläget åtminstone betraktas som oklart. A-son borde därför ha iakttagit försiktighet vid bokföringen av dem. När han ändå valde att kostnadsföra dem i revisionsbyrån borde han därför också ha lämnat upplysningar om dem i byråns deklarationer och på så sätt gjort skattemyndigheten uppmärksam på dem.

Av 14 § lagen (1995:528) om revisorer (revisorslagen) framgår att en revisor skall avböja eller avsäga sig ett uppdrag om det finns någon särskild omständighet som kan rubba förtroendet för revisorns opartiskhet eller självständighet. Det förhållandet att A-sons hustru äger och är ensam styrelseledamot i en redovisningsbyrå som handhar grundbokföring åt ett antal av A-sons revisionsklienter utgör en sådan omständighet som kan rubba förtroendet för A-sons opartiskhet och självständighet. Det är ett lika stort hot mot A-sons oberoende att det är en anställd i hustruns redovisningsbyrå och inte hustrun som utför grundbokföringen.

RN konstaterar sammanfattningsvis att A-son i vissa avseenden har medgett att han har brutit mot gällande skatteregler samt att han i andra avseenden underlåtit att iaktta tillräcklig försiktighet vid tillämpningen av skattereglerna. A-son har vidare äventyrat sitt oberoende som revisor. Han har därmed i sådan grad åsidosatt sina skyldigheter som revisor att han bör meddelas varning.

Med stöd av 22 § andra stycket revisorslagen meddelar RN A-son varning.

Ärendet har avgjorts av RN:s ordförande Lennart Grufberg samt ledamöterna Vilhelm Andersson, Arne Bækkevold, Elisabet Fura-Sandström, Klas-Erik Hjorth, Jan-Erik Moreau, Claes Norberg, Kerstin Nyquist och Gunnar Widhagen. Vid den slutliga handläggningen har i övrigt närvarit kanslichefen Christer Lefrell, chefsjuristen Per Eskilsson samt avdelningsdirektören Gunilla Arvidsson, föredragande.